

Nom:

Data:

La llegenda de Yacana

Basat en històries inques del cel

Antonio Claret

Un dels animals més importants per als inques, la llama, mostra la seva silueta a les taques negres del cel, entre les estrelles, i per aquesta raó les llames amb llana negra van adquirir molta importància religiosa. Els seus dos ulls estan representats per les dues estrelles més brillants de la constel·lació de Centaure (alfa i beta).

Conta la llegenda que Yacana (la llama) passeja amb la seva cria per un riu que travessa tot el cel (la Via Làctia). Mentre camina es va tornant més i més negra. La seva cria l'acompanya arreu del cel. Quan aquesta té gana es posa a mamar, Yacana obre els ulls i desperta i es fa de dia. Si Yacana en mitigava la set en un determinat indret, l'home que es trobés allà seria afortunat la resta dels seus dies.

Però Yacana era justa i tractava tothom de la mateixa manera: no feia feliç un sol home o una sola dona. A la nit, sense que ningú no la veiés, sortia a beure a l'oceà. Bevia l'aigua del dolor, l'aigua de la tristesa, l'aigua de la set i de la fam. Bevia l'aigua de la tragèdia dels homes i així evitava que els mars es desbordessin i inundessin la terra.